

BIULETYN

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie - Kurdwanowie

XXVII NIEDZIELA ZWYKŁA

**PANIE, WSZYSTKO PODLEGA TWEJ WŁADZY
I NIKT NIE MOŻE SPRZECIWIĆ SIĘ TWEJ WOLI.
TY BOWIEM STWORZYŁEŚ WSZYSTKO: NIEBO
I ZIEMIĘ, I COKOLWIEK ISTNIEJE W PRZESTWORZACH
NIEBIOS. TY JESTEŚ PANEM WSZECHŚWIATA.**

3.10.2021

Nr 40/110/2021

LITURGIA I SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELĘ

PIERWSZE CZYTANIE

Miłość Boża zwycięży (Oz 11, 1-4, 7-9)

Czytanie z Księgi Proroka Ozeasza

Miłowałem Izraela, gdy jeszcze był dzieckiem, i syna swego wezwałem z Egiptu. Im bardziej ich wzywałem, tym dalej odchodzili ode Mnie, a składali ofiary Baalom i bożkom palili kadzidła. A przecież Ja uczyłem chodzić Efraima, na swe ramiona ich brałem; oni zaś nie rozumieli, że troszczyłem się o nich. Pociągnąłem ich ludzkimi więzami, a były to więzy miłości. Byłem dla nich jak ten, co podnosi do swego policzka niemowlę - schyliłem się ku niemu i nakarmiłem go. Mój lud jest skłonny odpaść ode Mnie - wzywa imienia Baala, lecz on im nie przyjdzie z pomocą. Jakże cię mogę porzucić, Efraimie, i jak opuścić ciebie, Izraelu? Nie chcę, aby wybuchnął płomień mego gniewu i Efraima już więcej nie zniszczę, albowiem Bogiem jestem, nie człowiekiem; pośrodku ciebie jestem Ja - Święty, i nie przychodzę, żeby zatracać.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Boga żywego pragnie moja dusza

Przenikasz i znasz mnie, Panie,
Ty wiesz, kiedy siedzę i wstaję.
Z daleka spostrzegasz moje myśli,
przyglądasz się, jak spoczywam i chodzę,
i znasz wszystkie moje drogi.

Boga żywego pragnie moja dusza

Ty ze wszystkich stron mnie ogarniasz
i kładziesz na mnie swą rękę.

Zbyt przedziwna jest dla mnie Twoja
wiedza,

tak wzniosła, że pojąć jej nie mogę.

Boga żywego pragnie moja dusza

Ty bowiem stworzyłeś moje wnętrze
i utkałeś mnie w łonie mej matki.

Sławię Cię, żeś mnie tak cudownie
stworzył;

godne podziwu są Twoje dzieła
i duszę moją znasz do głębi.

Boga żywego pragnie moja dusza

DRUGIE CZYTANIE

*Bóg jest źródłem prawdziwej miłości, wiary i życia
(1 J 4, 7-10, 16)*

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Jana Apostoła

Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością.

W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy.

Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim.

Oto Słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Alleluja, alleluja, alleluja

Bóg jest miłością

I daje nam życie wieczne.

Alleluja, alleluja, alleluja

EWANGELIA

Nikodem (J, 3, 13-17)

Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus powiedział do Nikodema: „I nikt nie wstąpił do nieba, oprócz Tego, który z nieba zstąpił - Syna Człowieczego. A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony.

Oto Słowo Pańskie.

**KTO MIŁUJE, ZNA BOGA, BO BÓG JEST MIŁOŚCIĄ
ŚW. JAN PAWEŁ II**

Apostoł Jan wzywa: «Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością» (1 J 4, 7-8).

Te niezwykle słowa objawiają nam istotę Boga jako misterium nieskończonej miłości, a jednocześnie stanowią fundament etyki chrześcijańskiej, której syntezą jest przykazanie miłości: powołaniem człowieka jest miłować Boga ze wszystkich sił i odnosić się do braci z miłością inspirującą się miłością Boga. Nawrócić się znaczy nawrócić się do miłości.

Bóg, który kocha, nie jest kimś odległym, lecz Bogiem wkraczającym w historię. Gdy wyjawia Mojżeszowi swe imię, czyni to, aby mu zagwarantować swą pełną

miłości opiekę podczas zbawczego wydarzenia Wyjścia, opiekę, która trwać będzie zawsze (por. Wj 3, 15). Słowami proroków będzie On stale przypominał swemu ludowi ów gest miłości. Czytamy na przykład u Jeremiasza: «To mówi Pan: 'Znajdzie łaskę na pustyni naród ocalały od miecza; Izrael pójdzie do miejsca swego odpoczynku. Pan się mu ukaze z daleka: Ukochałem cię odwieczną miłością, dlatego też zachowałem dla ciebie łaskawość'» (Jr 31, 2-3).

Miłość ta pełna jest czułości (por. Oz 11, 8 n.; Jr 31, 20) i zwykle pokazuje się ją używając obrazu ojca, a niekiedy opisuje się ją również przy pomocy metafory oblubieńczej: «poślubię cię sobie [znowu] na wieki, poślubię przez sprawiedliwość i prawo, przez miłość i miłosierdzie» (Oz 2, 21; por. w. 18-25).

Mimo że lud niejednokrotnie sprzeniewierza się zawartemu przymierz, Bóg gotów jest wciąż ofiarowywać swą miłość, stwarzając w człowieku nowe serce, uzdolniające go do przyjęcia bez zastrzeżeń przekazanego mu prawa, jak czytamy u proroka Jeremiasza: «Umieszczę swe prawo w głębi ich jestestwa i wypiszę na ich sercu» (Jr 31, 33). Czytamy również u Ezechiela: «dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała» (Ez 36, 26).

Nowy Testament ukazuje nam ową dynamikę miłości urzeczywistniającą się w Jezusie, Synu umiłowanym przez Ojca (por. J 3, 35; 5, 20; 10, 17), który przez Niego się objawia. Ludzie uczestniczą w tej miłości poznając Syna, czyli przyjmując Jego nauczanie i odkupieńcze dzieło.

Udział w miłości Ojca można mieć jedynie poprzez naśladowanie Syna w zachowywaniu przykazań Ojca: «Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Wyrwajcie w miłości mojej! Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości» (J 15, 9-10). W ten sposób stajemy się również uczestnikami poznania Ojca przez Syna: «Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego» (J 15, 15).

Miłość pozwala nam wejść całkowicie w synowskie życie Jezusa, czyniąc nas synami w Synu: «Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał Jego» (1 J 3, 1). Miłość przemienia życie i rozjaśnia również nasze poznanie Boga aż do poziomu doskonałego poznania, o którym mówi św. Paweł: «Teraz poznaję po części, wtedy zaś poznam tak, jak i ja zostałem poznany» (1 Kor 13, 12).

Należy podkreślić związek między poznaniem a miłością. Proponowane przez chrześcijaństwo głębokie nawrócenie jest autentycznym doświadczeniem Boga, w sensie ukazanym przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy w modlitwie arcykapłańskiej: «A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga,

oraz tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa» (J 17, 3). Poznanie Boga ma z pewnością również swój wymiar intelektualny (por. Rz 1, 19-20). Jednakże żywe doświadczenie Ojca i Syna spełnia się w miłości, czyli ostatecznie w Duchu Świętym, ponieważ «miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego» (Rz 5, 5).

Pocieszyciel to Ten, dzięki któremu przeżywamy doświadczenie ojcowskiej miłości Boga. Najbardziej pocieszającym owocem Jego obecności w nas jest właśnie pewność, że ta odwieczna i nieskończona miłość, którą Bóg nas jako pierwszy umiłował, nigdy nas nie opuści: «Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? (...) I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierchności, ani rzeczy terazniejsze, ani przyszłe, ani Moce, ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym» (Rz 8, 35. 38-39). Nowe serce, które miłuje i poznaje, bije w ścisłej jedności z Bogiem, miłującym odwieczną miłością.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. **Przeżywamy misje parafialne.** Program ćwiczeń duchownych podany jest w broszurach, jak również znajduje się na stronie internetowej.
2. Jutro, tj. **poniedziałek 4 października, zapraszamy na drogę krzyżową.** Po Mszy św. o godz. 18:00 wyjdziemy na ulice naszej parafii (trasa jak w Boże Ciało) by dać publiczne świadectwo o naszej wierze w Ukrzyżowanego i Zmartwychwstałego Pana.
3. W tym tygodniu wspominamy: poniedziałek – św. Franciszka z Asyżu; wtorek – św. Siostrę Faustynę - dziewicę; środa – św. Brunona - opata; czwartek – Najświętszą Maryję Pannę Różańcową; sobota – bł. Wincentego Kadłubka, biskupa.
4. Nabożeństwa różańcowe w tym tygodniu misyjnym w dni powszednie: dla dzieci o godz. 16:45; dla wszystkich o 17:30
5. W przyszłą niedzielę 10 października, będziemy mogli wesprzeć Fundację Dzieło Nowego Tysiąclecia. Zebrane ofiary przeznaczone są na stypendium dla uczniów zdolnych z ubogich rodzin.

Parafia Rzymskokatolicka pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Krakowie – Kurdwanowie

adres: ul. W. Witosa 9, 30-612 Kraków; **tel.** 12 6544569; 797624306 www.parafiakurdwanow.pl

Email: kontakt@parafiakurdwanow.pl